

Sygn. akt III CSK 356/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku M. T. O. i A. G. M.
przy uczestnictwie M. B. Z. i A. B. Z.
o zasiedzenie nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 lutego 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników
od postanowienia Sądu Okręgowego w N.
z dnia 9 kwietnia 2014 r., sygn. akt III Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek wnioskodawczyń o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2014 r. Sąd Okręgowy w N. oddalił apelację wniesioną przez uczestników postępowania M. B. Z. i A. B. Z. od postanowienia Sądu Rejonowego w Z. wydanego w dniu 5 grudnia 2013 r. w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia. Uczestnicy postępowania wnieśli skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Apelacyjnego. Skarżący wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparli na przesłankach przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Skarżący stwierdzają, że „uzasadniają wniosek przedstawieniem okoliczności uzasadniających okoliczności rozpoznanie skargi ze względu na występowanie w sprawie istotne zagadnienie prawne”, wskazują następnie na „problem prawny polegający na ocenie możliwości uwzględnienia wniosku o zasiedzenie w sytuacji objęcia spornego gruntu przez właściciela”. Wskazują także na zagadnienie prawne powstałe na tle art. 123 § 1 pkt 1 k.c. w zw. z art. 175 k.c. w związku z tym, że powołany przepis nie typizuje czynności przerywających bieg przedawnienia, a w związku z art. 175 - czynności przerywających bieg przedawnienia. Skarżący podnoszą ponadto kwestię znaczenia wszczęcia postępowania o rozgraniczenie dla biegu zasiedzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to przedstawić z przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Jeżeli skarżący powołuje się na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jaką jest potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, powinien wykazać, że wskazany przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości, nie doczekał się wykładni bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć, jak też, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, niepubl.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 8 lipca 2008 r., I CSK 111/08; z dnia 26 kwietnia 2012 r., III SK 43/11, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia wskazanych wymagań. Zagadnienia prawne związane z władaniem nieruchomością przez właściciela nie zostało sformułowane, pomimo że z przedstawionej okoliczności ma wynikać według skarżących problem prawny. Należy zwrócić uwagę na fakt, że o wszczęcie postępowania o rozgraniczenie, które w ocenie skarżących miałoby znaczenie dla przerwania biegu zasiedzenia, ubiegała się poprzedniczka prawna (babka) wnioskodawczyń a nie właściciel

nieruchomości objętej wnioskiem o zasiedzenie. Ze względu na nieprecyzyjność wniosku jest również trudno jednoznacznie ustalić, co oznacza zawarte we wniosku stwierdzenie o powołaniu się na art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pomijając, wobec treści art. 519¹ § 1 k.p.c., oczywiście bezzasadne żądanie odrzucenia skargi kasacyjnej ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia, Sąd Najwyższy, nie znajdując podstaw do odstąpienia od zasady określonej w art. 520 § 1 k.p.c., oddalił wniosek wnioskodawczyń o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.